

Рипария, която води къмъ Цѣниский проходъ, Дора-Балтеа — къмъ Голѣмий Бернадский, Тичино съ ез. Лаго-Маджъре — къмъ Симплондский и къмъ С. Гатарский, Адда съ ез. Комо — (къмъ Бернарский и Шплюгенский и) Минчио съ ез. Гарда. Отъ другитѣ рѣки по-забѣлжителни има: Ечъ, която облива Ломбардската низка равнина, Арно — Тосканската, Гариляно — Кампанската и Тибръ. Сичкитѣ сж сгодни за плавание съ малки кораби.

Между устието на р. Арно и Салериский заливъ, по брѣгътъ сж растила неприкъснатъ рядъ отъ блата. Къмъ с. отъ р. Тибръ тѣзи блата се наричатъ Маремми, а на ю. — Понтински блата. Тѣзи блата ставатъ отъ нѣкои води, които се стичатъ отъ Апенинскитѣ планент и които не могатъ да достигатъ до морето, а оставатъ на сушята. Тѣзи вода не може да стига до морето, защото срѣща купове камане, пѣсьци и др. под., които тя сама, като слиза отъ планината, малко-по-малко натрупва между брѣговетѣ на морето и полити на планинини. Такъва блатиста ивица се простира и при устието на р. По.)

Климатъ и растения. Италия ако и да се намира по на сѣверъ отъ Пиринейскийтъ и Балканскийтъ полуострови, нѣ тя има климатъ по-топълъ. На това ѝ спомагатъ високитѣ Алпийски планини, които я пазятъ отъ студениѣ сѣверни вѣтрове, а отъ югъ, южнитѣ топли вѣтрове я достигатъ повече.

(Отъ това полярнитѣ граници на Южно-Европейскитѣ растения тукъ сж по на сѣверъ. По сѣверо-источната чясть на Ломбария, по нѣкога духа твърдѣ студенъ вѣтъръ, който се нарича трамонтана (*tramontana*). При устията на р. По, по крайбрѣжната блатиста ивица, жителитѣ страдатъ отъ лошава испарения, които се вдигатъ отъ блатата и поврѣждатъ въздухътъ (*aria cattiva*). Отъ сжщитѣ причини се разваля въздухътъ и гдѣто сж мареммитѣ, и за това въ тѣзи места вжрлуватъ, най-повече лѣтѣ, нервически трѣски (*malaria*):